

Jak motywować i wspierać dzieci w systematycznej nauce poza szkołą

- informacje dla rodziców

Kluczem jest **automotywacja** dziecka do nauki. Będzie się ono chętnie uczyło tylko wtedy, gdy nauka będzie:

- tożsama z przyjemnością,
- wzbudzać zaciekawienie,
- pobudzać do aktywności własnej,
- nieść radość z odkrywania.

A zatem drogi Rodzicu!!!

Poniżej kilka praktycznych wskazówek, jak możesz wspomóc własne dziecko, w wypracowaniu motywacji wewnętrznej do systematycznej nauki poza szkołą:

1. Traktuj naukę w należyty jej sposób:

- wyeliminuj lub zredukuj wszystkie dodatkowe bodźce (np. wyłącz telewizor, radio)
- nie przeszkadzaj dziecku, nie przerywaj mu kiedy się uczy (np. nie wołaj go telefonu, nie zadawaj pytań niezwiązanych z podjętą aktywnością)

2. Wprowadź stały harmonogram dnia. Ustal z dzieckiem, że np. po podwieczorku przychodzi czas na naukę. Ważne, żeby zasada ta obowiązywała wszystkie dzieci. Nie powinny mieć miejsca sytuacje, że jedno dziecko odrabia pracę domową, a drugie ogląda w tym czasie telewizję.

3. Pokaż dziecku, że doceniasz jego wysiłek. Nawet jeśli efekty nie są od razu widoczne. W ten sposób pokazujesz, że warto się starać, a podjęty trud pracy zostaje dostrzeżony i odpowiednio doceniony.

4. Podkreślaj każdy, nawet najmniejszy, sukces dziecka. Buduj pozytywną motywację. Nie skupiaj się na brakach- to mocno demotywuje!!!

Jeśli dziecko przejawia trudność np. z nauką tabliczki mnożenia, zawieście wspólnie kartkę pt. „*Co już umiem*” w widocznym miejscu i dopisujcie codziennie postęp dziecka, nawet jeśli przybywa tylko po kilka nowo opanowanych wyników, w przeciągu kilku dni kartka się zapełni, a dziecko dostrzeże efekt swojej pracy. To dodaje wiary w siebie i napędza do działania.

5. Z drugiej strony, pamiętaj, aby chwalić w konstruktywny sposób. Jeśli doceniasz efekt aktywności dziecka, jego postawę itp. poprzyj swoje zadowolenie argumentem. Nie ograniczaj się do suchego stwierdzenia typu „*ładny rysunek*”, „*podoba mi się*” - to nie

przemawia, zamiast tego lepiej powiedzieć „*Podoba mi się, jak wykonałeś ten rysunek. Zadbaleś o każdy szczegół i bardzo dobrze dobrałeś kolory*”.

6. Pozwól dziecku na popełnianie błędów. Nikt nie jest doskonały. Czasem potrzebujemy wielu prób, aby opanować daną umiejętność. Co więcej pokaż, że sam jako rodzic nadal popełniasz błędy, ale dzięki nim uczysz się ciągle czegoś nowego o sobie i otaczającym świecie. To właśnie popełniane błędy rozwijają w nas wytrwałość w dążeniu do celu.

7. Nie porównuj dziecka z innymi jego rówieśnikami. Zwroty typu „*Spójrz na Olę. Ona tak dobrze się uczy*” są bardzo krzywdzące dla dziecka. Każde dziecko jest indywidualne, ma swój niepowtarzalny zasób możliwości i ograniczeń. Jedynym rywalem naszego dziecka powinno być ono samo. Jako rodzic, podkreślaj jego rozwój np. „*Kilka dni temu nie potrafiłaś przeczytać tego tekstu, a dzisiaj popatrz sama, jak dobrze Ci idzie*”. W ten sposób dziecko będzie dążyło do stawiania się lepszą wersją samego siebie, bez zbędnego napięcia emocjonalnego.

8. Uświadamiaj dziecku, że nauka stanowi często niejako wyzwanie dla niego samego. Pokazuj mu, jak wartościowe jest robienie nowych rzeczy, które wydają się zbyt trudne na pierwszy rzut oka, a po zrobieniu których odczuwa się ogromną satysfakcję (np. jazda na rowerze).

9. Wspieraj swoje dziecko w rozwijaniu jego pasji i zainteresowań. To one między innymi czynią je wyjątkowym. Możesz wykorzystać je w procesie nauczania. Jeśli twoje dziecko ma kolekcję aut, wykorzystajcie je w nauce dodawania i odejmowania. Jeśli lubi rysować, może stworzyć swój własny obrazkowo-wyrazowy słowniczek ortograficzny czy zeszyt słówek do nauki języka obcego.

10. Stwarzaj okazje, aby Twoje dziecko mogło wykorzystać zdobytą wiedzę w codziennym życiu, żeby doświadczało jej praktycznego znaczenia, np. jeśli jest w trakcie nauki czytania, może pomóc Ci w przeczytaniu przepisu na ciasto; jeśli uczy się pisać możecie wspólnie zrobić słowno-obrazkową listę zakupów.

11. Bądź przykładem dla swojego dziecka. Wpajaj mu pogląd, że mądrość stanowi zasób, nad którym trzeba ustawicznie pracować.

12. W wolne dni poszerzaj wiedzę dziecka. Rozmawiajcie na różne tematy, odkrywające samych siebie i otaczający Was świat.

13. Nie wyręczaj dziecka w jego zadaniach domowych, ale uświadom mu, że zawsze może liczyć na Twoją pomoc i wsparcie.

14. Nie wykonuj prac za dziecko. Nie podawaj mu gotowych rozwiązań. Nie podsuwaj pomysłów. Takimi działaniami tłumisz jego kreatywność i pomysłowość. Nawet, jeśli Twoim zdaniem jego wytwory nie są wystarczająco dobre. To właśnie jego wkład pracy świadczy o wyjątkowości jego tworzenia!!!

